

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Пловдив, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
                  Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
в присъствието на прокурора Андрея Ат. Атанасов
като разглежда докладваното от Магдалина Ст. Иванова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20215000600328 по описа за 2021 година

Производството е по реда на гл. 21 НПК.

С присъда № 260048/18.05.2021 г., постановена по НОХД № 991/2020 г. по описа на Окръжен съд – Пловдив, подсъдимата М. Г. Я. е призната за невинна в това, в периода от 16.07.2009 г. до 03.12.2012 г. в гр. * и гр. *, в качеството си на управляващ и представляващ търговско дружество „*“ ООД, с ЕИК *, да е представила неверни сведения пред Държавен фонд „*“, ОД „*“ гр. * и пред Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерките за развитие на селските райони“, Отдел „*“ гр. * към ДФ „*“, вследствие на което да е получила 371 520.84 лева – средства, принадлежащи на българската държава, с които се съфинансират проекти, финансирани със средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз – „*“, както следва:

- пред ДФ „*“, ОД „*“ гр. *, като кандидат по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода * г. - * г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони“, в Заявление за подпомагане № * от * г. за „Изграждане на къща със самостоятелни стаи за гости – *“ в гр. *, УПИ-ХП, в кв. 2 по плана на гр. *, ул. * № *, в Раздел „Декларация“, на стр. 9 в т. 7 да е декларирала, че има осигурени средства за извършване на инвестицията по проекта, която съгласно приложената таблица

за допустимите инвестиции била в размер на 546 962.58 лева, въпреки че към датата на декларирането - 16.07.2009 г., представляваното и управлявано от нея дружество не е имало осигурени такива средства и

- пред Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерките за развитие на селските райони“, Отдел „*“ гр.* към Държавен фонд „*“, по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ по Програмата за развитие на селските райони за периода * г. - * г. /ПРСР/, подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, в Заявка за плащане № * от * г., в Раздел „Г“ – Декларации, в т. 2, да е декларирала, че е завършила цялата инвестиция, без същата да е завършена за изпълнение целите на мярката, като в действителност направените разходи не били за завършване на инвестицията, а за изграждане на къща за нейни лични нужди,

в нарушение на задължението да предостави такива, съгласно Наредба № 29/11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развиване на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода: * г. - * г., за да получи средства, принадлежащи на българската държава, с които се съфинансират проекти, финансирани със средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз – „*“ и вследствие на това, на 03.12.2012 г. да е получила 371 520.84 лева – средства, принадлежащи на българската държава, с които се съфинансират проекти, финансирани със средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз – „*“, поради което и на основание чл. 304 от НПК е ОПРАВДАНА по обвинението за извършено престъпление по чл. 248А, ал. 5 вр. ал. 3, вр. ал. 2 НК.

Срещу така постановената присъда е постъпил въззивен протест от Окръжна прокуратура - Пловдив с оплакване за нейната необоснованост и незаконосъобразност, както и за допуснати съществени процесуални нарушения при постановяването ѝ. Прави се искане атакуваната присъда да бъде отменена, като вместо това въззивният съд постанови нова присъда, с която подсъдимата да бъде призната за виновна и осъдена по повдигнатото ѝ обвинение съобразно становището на представителя на Окръжна прокуратура – Пловдив, изразено в пледоариите пред първоинстанционния съд.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция представителят на Апелативна прокуратура - Пловдив поддържа протеста и направеното с него искане.

Подсъдимата М. Г. Я. и нейният защитник – адв. Н.С. считат, че протестът е неоснователен, а атакуваната с него първоинстанционна присъда, като правилна, обоснована и законосъобразна следва да бъде потвърдена.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна с доказателствата по делото и обсъди становищата на страните, съобразно правомощията си по чл. 313 и чл. 314 НПК, намира и приема за установено

следното:

Протестът е процесуално допустим, а разгледан по същество - неоснователен.

Преди всичко настоящата инстанция счита, че следва да бъде разгледано направеното с протеста възражение за допуснато съществено процесуално нарушение от първоинстанционния съд, по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 4 НПК. То се аргументира с твърдението на прокурора за нарушена непрекъснатост на тайното съвещание, тъй като една от съдебните заседателки била излязла от сградата на съда преди протестираната присъда да бъде обявена пред страните.

Възражението е неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 1 НПК съдът постановява актовете си в тайно съвещание, а съгласно ал. 2 на същия текст – съдиите и съдебните заседатели са длъжни да пазят тайната на съвещанието. На л. 188 – л. 200 от НОХД № 991/2020 г. на ПОС е приложен съдебният протокол за последното проведено по делото открито съдебно заседание на 18.05.2021 г., който, съгласно чл. 131 НПК, е доказателствено средство, с което се удостоверяват извършените процесуални действия и реда, по който са извършени. В цитирания протокол е записано, че съдът се е оттеглил на тайно съвещание, след което е обявил на страните постановената присъда. Законодателят не е разписал изрично задължение за състава на съда или някой от членовете му, след постановяване на присъдата и преди обявяването ѝ на страните, да не напуска съдебната зала (кабинет, канцелария и др.), където е проведено тайното съвещание, а само задължението на съдиите и съдебните заседатели да пазят тайната на съвещанието. При тези данни и при положение, че самият прокурор не твърди, че на него и на останалите страни в настоящото производство им е било съобщено съдържанието на присъдата от въпросния съдебен заседател, преди нейното публично обявяване, настоящият състав счита, че не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от първоинстанционния съд, още повече такова, от което да бъде направен извод за неговата безпристрастност.

За да постанови атакуваната присъда, Пловдивският окръжен съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Мярка 312 "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" е създадена от Европейската комисия, чрез Европейския

земеделски фонд за развитие на селските райони, за оказване на подкрепа на стартиращи или съществуващи микропредприятия от селски райони за развиване на дейности, различни от земеделските дейности. Финансовата помощ била насочена към разнообразяване на икономиката в селските райони. Целите на мярка 312 са насърчаване на растежа и създаване на нови работни места в микропредприятията за неземеделски дейности в селските райони, насърчаване на предприемачеството в селските райони и насърчаване развитието на интегриран туризъм в селските райони. Ориентацията на мярката "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" към насърчаване на предприемачеството и създаване на работни места към 2009 г. било постигнато чрез дефиниране на съответните критерии за допустимост на дейностите и критериите за класиране на проектите. Министерството на земеделието и храните било отговорната институция за създаването на нормативна база във връзка с гореизложеното.

В тази връзка била създадена Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от Програмата за развитие на селските райони за периода * г. - * г., издадена от Министъра на земеделието и храните, обнародвана в ДВ брой № 76 от 29.08.2008 г., изменена и допълнена с ДВ брой № 37 от 18.05.2010 г., в сила от 18.05.2010 г.

Съгласно наредбата финансовата помощ на кандидатите по мярката била в размер на 70% от одобрените разходи, но не повече от левовата равностойност на 200 000 евро (чл. 6, ал. 1). Разликата между пълния размер на одобрените разходи и финансовата помощ следвало да бъде осигурена от съответния кандидат. Плащанията по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ следвало да се извършат от ДФ „*“, който осъществявал функциите на разплащателна агенция за сметка на държавния бюджет, след което усвоените средства се заявявали за възстановяване от Европейската комисия, чрез Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и след приключване на процедурите по мярката и изтичане на програмния период, тези средства били възстановени. Имало предвидени възможности за авансови и/или междинни плащания при наличието на определени условия и предпоставки, както и на окончателни такива при пълно реализиране на проекта (чл. 10 - чл. 12). В изискванията към всеки кандидат било определено, че същите следва да представят бизнес план по образец за период не по-малък от 5 години, а за тези със строително-монтажни работи, за 10 години, в който следвало да бъде отразено как ще бъдат реализирани заложените в чл. 2 от наредбата цели (чл.16).

За кандидатстващите, извършващи строително-монтажни работи, било заложено изискване да представят документ за собственост върху имота, където ще се строи, работен проект и/или архитектурно заснемане и/или разрешение за строеж в съответствие със ЗУТ (чл.17). Кандидатите за

финансово подпомагане следвало да подадат лично или чрез нотариално упълномощен представител в Областната дирекция (ОД) на фонда по място на извършване на инвестицията заявление за подпомагане, по образец по наредбата, и да приложат указаните в него документи. Заявлението с документите следвало да се преглеждат от експерти в съответните дирекции на Държавен фонд „*“ (ДФЗ).

В случай, че кандидатът отговарял на условията, изпълнителният директор на Разплащателна агенция (РА) – ДФЗ гр. * се произнасял със заповед за одобрение, респ. за отхвърляне на заявлението за подпомагане. Одобрените кандидати, след получаване на уведомлението за одобрение, следвало да подпишат договор за отпускане на финансовата помощ, който уреждал правата, задълженията и отговорностите на страните. Срокът за изпълнение на дейностите, обект на инвестиция по проект, не можело да надхвърля 24 месеца от датата на сключване на договора за отпускане на финансовата помощ. Финансовата помощ се изплащала след окончателното завършване на проекта - на цялата инвестиция и извършена проверка за годността му за експлоатация.

За срок от 5 години след сключване на договора за отпускане на финансовата помощ, съответният бенефициент бил длъжен да използва придобитите, въз основа на одобрения проект, активи по предназначение и да не преустановява подпомогнатата дейност, поради други причини, освен изменящи се сезонни условия за производство.

Заявленията за подпомагане можело да бъдат подавани във всички 28 областни дирекции, които разполагали с отдели за „Приемане на схеми и мерки за подпомагане“. Заявките за плащанията можело да бъдат подавани в дирекциите в градовете *, *, *, *, *, *, *, *, *, * и *, където единствено имало отдели „*“ (* – *). Заявките за плащане по заявленията за подпомагане в Дирекцията в гр. * се обслужвали в Отдел * гр. *.

Подсъдимата М. Г. Я., понастоящем и към 2009 г., била общопрактикуващ лекар с амбулатория на територията на гр. *. Същата работела при непрекъснат режим на смени през работната седмица, като в периода 2008 г. до настоящия момент осъществявала практиката си в Медицински център „*“, находящ се в гр. *, ул. „*“ № *, където била съдружник в Амбулатория за групово практика за първична медицинска помощ „*“. Съгласно работния график д-р М.Я. извършвала следните дейности - амбулатория, детска консултация, женска консултация, профилактична консултация и извършвала домашни посещения, както следва: в понеделник за времето от 08:00 до 18:00 часа, във вторник - от 08:00 до 15:00 часа, в сряда - от 08:00 до 18:00 часа, четвъртък - от 08:00 до 18:00 часа, а в петък била на работа за времето от 08:00 до 13:30 часа или от 13:30 до 18:00 часа, в зависимост от факта дали била четна или нечетна дата.

В периода от 2008 г. до 2019 г. включително, д-р Я. ползвала максимално едноседмично отсъствие за отдых или пътуване през съответната

година, а в редки случаи, при наложителни ангажименти, ползвала подневно отсъствие.

Подсъдимата М.Я. заедно със съпруга ѝ - свидетелят Я. Г. Я., и техните приятели съпрузи – свидетелите Х. А. Г. и Г. А. Г., притежавали в режим на бездялова съсобственост недвижим имот, находящ се в гр. *, ул. „**“ № *, терен за жилищно застрояване - УПИ XII, кв. 2, по плана на гр. *, с планоснимачен № *, с площ от 382 кв., с идеята да изградят къща, която да използват за лични нужди.

Двете семейства научили за мярка 312 "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия", по която имало възможност да се финансира изграждането на къщи за гости в района на Община*. Те решили да кандидатстват по програмата и да финансират строителството на къщата в парцела в гр. * с идея за изграждане на къща със самостоятелни стаи за гости, с оглед подпомагането на този район по мярката и развиващият се тогава туризъм в региона. Свидетелите Г. следвало да се занимават впоследствие с туристическата дейност по функционирането на обекта по предназначение, тъй като имали опит в областта, предвиждали трудова заетост и за децата на семейство Г., които живеели в гр. *, тъй като Я. били заети като лекари. В изпълнение на това, решили да се създаде търговско дружество, което да се управлява от подсъдимата и свидетелката Г. и чрез него да кандидатстват за подпомагане по мярката по описания по-горе ред.

Така, на 12.05.2008 г., било регистрирано търговско дружество „**“ ООД, със съдружници и управители подсъдимата М. Г. Я. и свидетелката Х. А. Г., при равен размер на дялово участие в дружеството от по 2 500 лева – по 50 %. Дружеството било регистрирано с адрес на управление в гр. *, ул. „**“ № * и седалище гр. *, ул. „**“ № *, вх. *, ет. 1, ап. 14, с начин на представляване, заедно и поотделно от двете съдружнички.

Предметът на кандидатстване по мярката, в съответствие с идеята ѝ, бил изграждане на къща със самостоятелни стаи за гости на територията на Община* и развитие на туризма в същата. За нуждите на кандидатстването, с нотариален акт за дарение на право на строеж върху недвижим имот № * том *, рег. № *, нот.д. № * г. Я. Г. Я., М. Г. Я., Г. А. Г. и Х. А. Г. дарили на „**“ ООД гр. *, представлявано от Х. А. Г. (л. 71, том 16 ДП) вещно право на строеж – суперфиция, върху недвижим имот, находящ се в гр. *, ул. „**“ № *, терен за жилищно застрояване - УПИ XII, кв. 2, по плана на гр. *, с планоснимачен № *, с площ от 382 кв. (том 2, л. 8 ДП). Впоследствие, на 23.12.2008 г., свидетелката Х. Г. продала своите дялове на сестра си - свидетелката Ж. А. Д., тъй като със съпруга ѝ - свидетелят Г., решили да кандидатстват по друга мярка за развитие на аквакултурите в региона. Д. станала съдружник на подсъдимата Я., отново с равен размер на дялово участие. Начинът на представляване на дружеството бил променен и като единствен управител била вписана М.Я. (л. 66 от съд. произв.).

Дружеството разполагало с банкова сметка № * в „**“ ЕАД, която

сметка била открита на 09.07.2009 г. и впоследствие била закрыта на 26.04.2010 г. Към датата на откриване на сметката наличността по същата била 8,75 лева, към 13.07.2009 г. - 7,50 лева., към 31.07.2009 г. - 1,50 лева и към 31.08.2009 г. - 0,00 лева. Впоследствие били открити 2 броя нови сметки на дружеството в „*“ ЕАД - с IBAN * в лева, открита на 28.01.2011 г. и с IBAN: * - в евро, открита на 04.05.2011 г. и закрыта на 13.06.2014 г.

Във връзка с кандидатстването по мярката, на 20.05.2009 г., било проведено общо събрание на съдружниците на „*“ ООД - М.Я. и Ж. Д.. Било взето решение дружеството да кандидатства по „Програма за развитие на селските райони 2007 – 2013 г.“, мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" с проект „*“ (том 12, л. 43 ДП).

В съответствие с взетото решение, подсъдимата М.Я., в качеството ѝ на управляващ и представляващ „*“ ООД, на 07.07.2009 г., сключила договор с „*“ ООД чрез управителя - свидетелката М. К., за изготвяне на бизнес план за изграждане на къща за гости в гр. * (том 4, л. 14 и сл., том 3, л. 25 и сл., том 12, л. 20 гръб - л. 42 ДП).

Бизнес планът бил изготвен по данни на семейство Я., които обяснили, че желаят да бъде изградена къща за гости в гр. *, като представили цялата документация — инвестиционния проект с всички прилежащи части — архитектурна, противопожарна, за ел. инсталация и ВИК. В Таблица № 1 към бизнес плана била посочена сумата от 546 962,58 лева, като такава предоставена от Я. по избраната от тях оферта за строителна фирма, която да извърши строително-монтажните работи. В бизнес плана били отразени и други разходи в Таблица № 1-а, за които на практика дружеството не кандидатствало за подпомагане, но следвало да извърши - за отопление и вентилация - 26 400,00 лева, вертикална планировка - 5 800,00 лева, оборудване и обзавеждане - 28 800,00 лева (л. 34 гръб, том 3 ДП). Така, цялата стойност на инвестицията възлизала на 607 962,58 лева (том 2, таблица А, л. 35, том 3 ДП). Били заложени цени в бизнес плана за нощувка в къщата за гости: за двойна стая с тераса по 70,00 лева на нощувка, за двойна стая без тераса по 50,00 лева на нощувка, за апартамент по 110,00 лева на нощувка и за помещение с 2 спални по 80,00 лева на нощувка. Служителите при „*“ ООД, сред които свидетелката П., извършила изчисление въз основа на проучвания и очаквания при експлоатацията на къщата за гости, при което дали прогнозен резултат за изпълнение на плана през следващите 10 години. По този начин в плана, въз основа на предоставените данни, било заложено създаването на 7 нови постоянни работни места и очаквани приходи в размер на 154 000,00 лева на годишна база от настаняване на гости за нощувки (л. 36 – 37, том 3 ДП). В изготвения Бизнес план било посочено, че * ще бъде изградена със средства от кредит (л. 26, том 3 ДП).

На 16.07.2009 г. М.Я., в качеството ѝ на управляващ и представляващ „*“ ООД, подала заявление за подпомагане № * по мярка 312, пред Държавен фонд „*“ - Областна дирекция „*“ гр. *, тъй като мястото на

извършване на инвестицията (гр. *) попадало в нейния обхват (том 12, л. 3 – л. 107 ДП, том 3, л.17 и сл. ДП). Към заявлението Я. представила посоченият по-горе бизнес план, удостоверение от Агенция по вписванията изх. № * г., удостоверение от „*“ ЕАД за наличието на банкова сметка № *, документ за самоличност на представляващия юридическото лице М.Я., протокол от заседание на Общото събрание, удостоверение от НАП за липса на задължения на дружеството, годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО, счетоводна политика на „*“ ООД, декларация за обстоятелства по чл. 3 и чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия, счетоводен баланс за „*“ ООД към 31.12.2008 г., справка - декларация за приходи от продажби, справка с дълготрайните активи - приложение към счетоводния баланс, справки за дълготрайните активи към датата на подаване на заявлението, справка – декларация за приходи от продажби по видове дейности, нотариален акт за дарение на право на строеж върху недвижим имот № * том*, рег. № *, нот.д. № * г., становище от МОСВ - РИОСВ *, разрешение за строеж № * г., процедура за избор на изпълнител на СМР за изграждане на „*“ с приложение количествени сметки, запитвания за оферти за извършване на СМР до „*“ ООД, „*“ ЕООД и др., оферта от „*“ ООД с приложение към нея и оферта от „*“ ЕООД. В декларативната част на заявлението, в раздел „ДЕКЛАРАЦИИ“, на стр. 9, в т. 7, подсъдимата Я. направила отметка в квадратчето, сочещо, че има осигурени средства за извършване на инвестицията по проекта.

Гореописаните документи, ведно със заявлението, били приети от експерт - свидетелката Г. И. Д., в ОД на ДФЗ - гр. *, която прегледала същите по отношение на окомплектоваността им, попълнила контролните листове, съгласно данните от заявлението и бизнес плана, като констатирала, че от външна страна са изрядни, окомплектовката е пълна и са направени всички отметки по чек лист с необходимите за това приложения към заявлението документи и ги приела.

С уведомително писмо № 453/М.312 изх. № 01-2600/9053 от 09.12.2010 г. (том 12, л. 108 ДП) подсъдимата Я. била уведомена, че в подадените от нея заявление и комплект документи са установени непълноти и неясноти - в Бизнес плана не е описан разход за „Приход от туристически обиколки на района с водач“, а в разрешителното за строеж било записано, че е влязло в сила от датата на издаването му, въпреки че съгласно чл. 149, ал. 4 от ЗУТ разрешенията за строеж подлежат на обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от обнародването им. Във връзка с горните несъответствия било указано, в 10-дневен срок от получаване на писмото, да бъдат представени коректно попълнена таблица 9 „Други разходи“ от бизнес плана, обяснителна записка от главния архитект на Община* и предварителен или окончателен договор с избрания оферент за извършване на строително-монтажни работи във връзка с осъществяване на инвестицията.

След това документите били изпратени в Централно управление на ДФЗ гр. * за извършване на преценка от комисия от експерти отговаря ли кандидатът - представляваното от М.Я. дружество, на условията на Наредба

№ 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" за сключване на договор между ДФ“*“.

Междувременно, на 10.12.2010 г., свидетелката Г. Д. заедно със свидетелката Р. В. К., работещи като експерти в ОД на ДФЗ - гр. *, извършили проверка на място на адреса, за който се искала помощта за инвестицията в гр. *. На място те установили, че не съществува построена сграда, за която да се иска финансово подпомагане, тъй като изискването по проекта е сградата да не е изградена преди сключването на договора за подпомагане. Съгласно чл. 7, ал. 4 от Наредба №29/11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г. не се предоставя финансова помощ за дейности, извършени преди заявлението за подпомагане, освен разходи за консултации и правни услуги по чл. 23, ал. 1, т. 5, б. А. След като сградата се построи за срок до 2 години и при изпълнение на всички условия по договора, инвестицията подлежи на финансиране.

За изграждането на постройката на къщата за гости, на 13.12.2010 г., представляваното от подсъдимата дружество сключило договор със „*“ ООД, представлявано от свидетеля В. У. (том 4, л. 25 ДП).

С писмо от 17.12.2010 г. (том 12, л. 114 и сл. ДП) М.Я. изпратила обяснителна записка относно включване на разхода за извършване на туристически обиколки с водач, служебна бележка от гл. архитект на Община* с рег. № * г. и договор от 13.12.2010 г. между „*“ ООД и „*“ ООД за изпълнение на обект „Къща със самостоятелни стаи за гости - *“ в гр. *.

Със заповед №* г. подаденото от М.Я. и посочено по-горе Заявление за подпомагане било одобрено, като общият размер на инвестицията по проекта бил одобрен на стойност от 574 310,71 лева, размерът на финансовата помощ от ДФ “*“ възлизал на 391 165,51 лева, и имало възможност за авансово плащане на сумата от 78 233,10 лева. В този смисъл на подсъдимата Я. било изпратено Уведомително писмо за одобрение № * г. (л. 124 гръб, том 12 ДП). Следвало, в 15-дневен срок, Я. да се яви в сградата на Държавен фонд „*“ в гр.* за подписване на договор за отпускане на финансовата помощ.

На 28.01.2011 г. бил сключен договор № * между изпълнителния директор на Държавен фонд „*“ и „*“ ООД, представлявано от подсъдимата М. Г. Я., съгласно който фондът предоставял на ползвателя регистриран безвъзмездна финансова помощ, представляваща 68% от одобрените и реално извършени от ползвателя разходи, свързани с осъществяването на проект № * от * г., при условие, че ползвателят е извършил инвестицията по одобрения проект (том 11, л. 11 и сл. ДП).

Първоначално одобрената безвъзмездна финансова помощ по договора възлизала на 391 165,51 лева, със срок за извършване на

инвестицията - 24 месеца от датата на подписването му. В т.4.17. от договора ползвателят - „*“ ООД, чрез представляващия и управляващ дружеството М.Я., се задължил в срок от 5 години от сключването на същия б. „а/“: „да използва придобитите въз основа на одобрения проект активи по предназначение“ и б. „д/“: „да не преустановява подпомогната дейност поради други причини“.

Строителство на къща със самостоятелни стаи за гости „*“ започнало с протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа от 30.05.2011 г. (л. 9 -14, том 14 ДП). Строителството било извършено от работници на строителна фирма ЕТ „*“, която била наета за подизпълнител от „*“ ООД. Строителството на къщата за гости „*“ било осъществено до 14.05.2012 г., когато бил съставен конструктивен акт за установяване на годност за приемане на строежа, с който строежът бил предаден на представителя на възложителя „*“ ООД – подсъдимата Я.. Строителният надзор върху обекта бил извършен от И. П.. Всички плащания по договора за строителство и за строителен надзор били извършени по банков път от страна на „*“ ООД, за което им били издадени съответните фактури.

За изграждане на къщата подсъдимата М.Я., представлявайки дружеството „*“ ООД като кредитополучател, сключила договор за банков кредит по програмата за микрокредитиране на земеделски производители и предприемачи в слабо развити райони № 73659 от 09.05.2011 г. с „*“ ЕАД за сумата от 61 355,00 евро.

В договора като съдлъжници били посочени съдружниците Ж. А. Д. и подсъдимата М. Г. Я. и нейния съпруг Я. Г. Я., като физически лица, и Медицински център „*“ ООД, представляван от Я. Г. Я..

Впоследствие подсъдимата Я., представлявайки дружеството „*“ ООД като кредитополучател, сключила още един договор за банков кредит по програмата за микрокредитиране на земеделски производители и предприемачи в слабо развити райони № * г. с „*“ ЕАД за сумата от 92 000,00 евро. И в този договор като съдлъжници били посочени М. Г. Я., Ж. А. Д., Я. Г. Я. и Медицински център „*“ ООД. Във връзка с договора за втория кредит бил съставен нотариален акт за учредяване на договорна ипотека №*, том *, рег. № *, нот.д. № * г. Била учредена ипотека за дълга на „*“ ООД върху собствения на дружеството недвижим имот, находящ се в гр. *, общ. *, обл. *, с адрес гр. *, ул. „*“ № * - масивна сграда с идентификатор *, изградена в груб вид, с предназначение хотел, заедно с припадащото се право на строеж на сградата и незастроено място от поземления ѝ имот.

Поради факта, че сумите от двата броя кредити, описани по-горе, не били достатъчни за довършването на проекта и построяването на къщата за гости, М.Я., в качеството ѝ на представляващ и управляващ „*“ ООД, сключила договор за паричен заем на 01.03.2012 г. с Медицински център „*“ ООД, собственост тогава на свидетеля Ж. Д. Ч. и съпруга ѝ Я. Г. Я., за сумата

до 128 500,00 лева. (том 10, л. 49 ДП). Впоследствие, с анекс от 01.08.2012 г., към цитирания договор за заем от 01.03.2012 г. страните се споразумели да променят размера на договорения заем от 128 500,00 лева на 150 340,00 лева (том 10, л. 50 ДП). От общата заемна сума в размер на 150 340,00 лева по сметката на дружеството в „*“ ЕАД с IBAN: * по банков път била преведена сума в размер на 19 500,00 лева на 11.05.2012 г. с основание „По договор за заем“, впоследствие същият бил погасен изцяло.

По време на строителството на „*“ ООД била извършена ревизия от служители при ТД на НАП * – свидетелите Т. А. Т. и Н. Г. П., във връзка с деклариран от дружеството ДДС за възстановяване в размер на 48 860,40 лева за периода 01.04.2011 г. — 31.07.2011 г. При извършената ревизия не били констатирани обстоятелства, водещи до отказване на деклариания данъчен кредит и същият бил възстановен изцяло с издадения ревизионен акт №* г. и акт за прихващане или възстановяване №* г. (том 5, том 6, том 7, том 8, том 9 ДП).

С анекс от 07.11.2011 г. (том 4, л. 39 и сл. ДП) бил изменен договорът между „*“ ООД и „*“ ООД, като били представени предварително одобрени от ДФЗ нови количествено-стойностна сметка и стойността се променила на 544 858,11 лева без ДДС или 653 829,73 лева с ДДС, съгласно приложената към анекса количествено-стойностна сметка.

С анекс от 23.04.2012 г. по договор № * с ДФ „*“ таблицата за одобрените инвестиционни разходи (приложение 1) към договора била заменена с нова такава, приложена към анекса, съгласно която одобрените за финансиране разходи възлизали окончателно на 572 100,00 лева. Размерът на лично участие съгласно анекса възлизал на 181 040,73 лева (том 11, л. 15-16 ДП).

Строителството на * приключило до 14.05.2012 г. със съставянето на конструктивен акт за установяване годност за приемане на строежа. С Удостоверение № 4/12.06.2012 г. за въвеждане в експлоатация на строеж от Главен архитект на Община* къщата със самостоятелни стаи за гости „*“ била въведена в експлоатация. След издаване на Удостоверение за въвеждане на обекта - къща за гости със самостоятелни стаи „*“ гр. * в експлоатация, въз основа на подадено заявление за категоризиране на средство за подслон или място за настаняване, с констативен протокол за категоризиране на средствата за подслон и местата за настаняване № 08/21.09.2012 г. била издадена Заповед №* г. на Кмета на Община*, с която на къща „*“ била определена категория „Една звезда“ и било издадено Удостоверение № 00009 (л. 175 и сл., том 11 ДП).

Със заявка за плащане № */3/01 от 23.10.2012 г. (том 11, л. 5 ДП) пред Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерките за развитие на селските райони“, Отдел * гр. *, към Държавен фонд „*“, М. Г. Я., в качеството ѝ на управляващ и представляващ „*“ ООД, в раздел Г - Декларации, в т. 2 декларираше, че е завършила цялата инвестиция.

Заявката на „*“ ООД била приета от свидетелката П. К. Й. от Отдел * – *, която извършила проверка дали заявката е окомплектована с всички необходими документи, които следвало да я съпътстват, съгласно Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от Програмата за развитие на селските райони за периода * г. - * г., издадена от Министъра на земеделието и храните, обнародвана в ДВ брой № 76 от 29.08.2008 г., изменена и допълнена с ДВ брой № 37 от 18.05.2010 г., в сила от 18.05.2010 г., като същата не констатирала непълноти и нередовности по документацията.

След това проверка по окомплектоваността на заявката с необходимите документи била извършена от втори експерт при Отдел * – * - свидетеля В. С. Л., както и от началника на отдела – свидетеля Н. И. Н., които също не намерили основания за връщане или допълване на представените документи и попълнен формуляр.

След това цялата папка с документите и заявката били изпратени в Дирекция „Разплащане“ в Централно управление при ДФ „*“ гр.*, където бил извършен анализ на риска, при който било преценено, че следва да се извърши посещение на място. Такава проверка с посещение на място, преди окончателното превеждане на сумата, била извършена от началника на Отдел * – * при ОД на ДФЗ гр.* - свидетеля Н.Н. и експерт – свидетелката Р. С. Т. на 21.11.2012 г. Дватама извършили проверката на място при изградения обект, за което попълвали описаното в контролния лист със съответните отметки дали в действителност инвестицията е осъществена по сключения договор за подпомагане, като констатирали, че всичко е изпълнено изрядно. Така, на последна страница от контролния лист, двамата свидетели дали положително становище за изплащане на сумата на бенефициента (том 13 ДП).

На 22.11.2012 г. с документ № РОТ4955/22.11.2012 г. било изпратено писмо за оторизация на плащането от ДФ „*“, като след извършена корекция от ДФ „*“ била одобрена сумата от 371 520,84 лева. Цитираната сума била преведена на 03.12.2012 г. по сметка на „*“ ООД с IBAN * в „*“ ЕАД. За извършеното плащане Я. била уведомена с писмо (л. 218-219, том 11 ДП).

М.Я. подала заявление за предсрочно погасяване от 03.12.2012 г. на отпуснатия целеви кредит на представляваното от нея дружество и на същата дата предсрочно погасила дължимите суми от „*“ ООД към „*“ ЕАД съгласно договори за банкови кредити по програмата за микрокредитиране на земеделски производители и предприемачи в слабо развити райони № 73659 от 09.05.2011 г. и № * г.

Впоследствие планове на двете семейства – Я. и Г. за стопанисване на къщата за гости и функционирането ѝ по Закона за туризма пропаднали, тъй като децата на Г. се задомили, променили местоживеенето си, а и туристическата инфраструктура в района не се осъществила. Къщата

не била използвана по предназначение за посещение на туристи. Не била посещавана за нощувки и не била използвана за лични цели и от никого от посочените по-горе семейства или техни приятели и познати. Извън инвестицията останали довършителните работи по вертикална планировка – поставянето на парапети и обезопасяването на сградата, озеленяването ѝ, изграждането на отоплителна инсталация, кухня и кухненско оборудване, които ремонтни дейности не били осъществени и къщата не била годна за битуване. За къщата били плащани минимални сметки за електроенергия и водоснабдяване и канализация (л. 149 - 152 съд. произв.).

Подсъдимата упълномощила свидетелката Д. Г. М., която подавала изискуемите, съгласно чл. 116, ал. 3 от Закона за туризма, справки-декларации до Кмета на Община*, за времето от 2016 г. до 2019 г., с отразените в тях нулеви нощувки. За времето от 2015 г. до 2019 г. М.Я. също така подаде 5 броя декларации по чл. 61р, ал. 5 от ЗМДТ за облагане с туристически данък за туристически обект къща за гости „*“, собственост „*“ ООД, в които също отразила 0 на брой реализирани нощувки (том 2, том 4, л. 11 и сл. ДП).

В периода 2011 -2017 г. била сключвана ежегодна застраховка от „*“ ООД за обекта – къщата със самостоятелни стаи за гости * (л. 170 - 175 съд. произв.) съгласно чл. 44 от Наредба № 29/11.08.2008 г.

Така описаната фактическа обстановка окръжният съд е приел за установена изцяло от дадените в хода на съдебното следствие обяснения на подсъдимата Я. и от показанията на свидетелите Ж. Д., Х. Г., Г. Г., Г. Д., Р. К., П. Й., В. К., Н. Н., Ж. Ч., Л. Р., В. У., А. М., Д. М., И. Т., С. А., П. Г., Н. Х., О. Г., Е. Ш., М. К., Р. П. и Я. Я., от прочетените по реда на чл. 281, ал. 5 вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 НПК показания на свидетелите Р.Т., Т. Т. и Н. П. и Д. Н., както и от приложените по делото писмени доказателства. Първостепенният съд е направил пълен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателствени материали, като е изложил убедителни съображения защо изцяло е дал вяра на обясненията на подсъдимата и показанията на посочените по-горе свидетели, включително и тези, прочетени по реда на чл. 281, ал. 5 вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 НПК. Настоящата инстанция споделя изложеното от окръжния съд, поради което не намира за нужно да го преповтаря.

Описаната фактическа обстановка не се променя от показанията на преразпитаните в хода на въззивното производство свидетели П.Й., В.Л., Н.Н. и Р.Т. и повторно изслушаните вещи лица, изготвили строително-техническа и съдебно-счетоводна експертизи. Свидетелите Й. и Л., съответно първи и втори експерт в * – * при ДФЗ – *, потвърдиха, че са извършили документална проверка на подадените от подсъдимата заявка за плащане с приложените към нея документи, като са отмятали по чек - лист (списък с отделни пунктове) дали са изпълнени дейностите, за които има кандидатстване по етапите, които са одобрени по договора – конкретно в Приложение 1 към същия. Заявиха също, че след като се преценили, че

заданието по договора, за което ще се изплаща помощта, заложената като сума от ДФЗ, е изпълнено, документите са изпратени в Централното управление за плащане в гр.*. Именно от управлението са направили предписание да бъде извършено посещение на място, което било осъществено от свидетелите Н.Н. и Р.Т., съответно, началник – отдел и експерт в * – * при ДФЗ – *, на 21.11.2012 г. При преразпита им двамата свидетели потвърдиха, че при посещението на място са се уверили, че обектът е изграден в съответствие със сключения между „*” ООД и * Договор за подпомагане, като на изготвения контролен лист (приложен на л. 12, том 13 ДП) са отразили всички параметри по договора, че са изпълнени така, както са били заложили и че инвестицията е била осъществена изцяло. При разпита му пред настоящата инстанция свидетелят Н. подробно разясни и разликата между проверка на място и посещение на място като подчерта, че в първия случай проверката е всеобхватна и включва констатации по всички части от строителството и изпълнението му, включително чрез стриктно изследване на проектната документация, докато във втория, в по-общ план, на място се правят съответните констатации реализирана ли е инвестицията така, както е било заложило в договора. Настоящата инстанция кредитира изцяло показанията на свидетелите Й., Л., Н. и Т., тъй като са последователни, вътрешно непротиворечиви и кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства.

Обосновано окръжният съд е приел и заключенията на съдебно-счетоводната и строителнотехническата експертизи като изготвени обективно, с професионалните знания и опит в съответните области и съответно със събраните по делото доказателства. Преразпитът на вещите лица в хода на въззивното производство също не внесе промяна в описаната по-горе фактическа обстановка. От заключението на назначената в хода на досъдебното производство съдебна строително-техническа експертиза /том 10, л. 61 – л. 65 ДП/ се установява, че намиращата се в гр. *, ул. „*” № *, къща е изпълнена съгласно одобрените проекти неразделна част от строителното разрешение и екзекутивната документация, като констатираното несъответствие в екзекутивната документация е прието за техническа грешка, тъй като балконите и фасадите били изпълнени по одобрените проекти, а е бил изготвен екзекутивен проект, който в този случай не е бил нужен. Проектната документация и респективно заданието за изпълнение не е включвало проект за вертикална планировка, проект по част „Отопление и вентилация“ и строително разрешение за ограда, поради което експертът не е направил преценка дали такива са били изпълнени по проект. Експертизата е установила, че в стаите има монтирани климатици и имали естествена вентилация – прозорци. В констативната част е установено, че са били изпълнени бетонови площадки и външни стълбища по денивелацията на терена около сградата като благоустрояване на УПИ. На вътрешното стълбище били изпълнени парапети На външните стълбища парапети не били монтирани, тъй като същите следвали денивелацията на прилежащия терен. В

съдебно заседание пред първата и настоящата инстанция вещото лице А. поясни, че за обекта е имало проект за парна инсталация и е била изпълнена тръбна мрежа за отоплителна инсталация, с изводи към всяка стая, но не е имало монтирани радиатори, като е бил поставен голям бойлер за топла вода. Имало е резервирано място за котел.

Във вида, в който била построена, сградата отговаряла на изискванията за въвеждане в експлоатация. В тази насока е и издаденото Удостоверение за въвеждане в експлоатация № 4/12.06.2012 г. на строеж „Къща със самостоятелни стаи за гости „*“, УПИ XII - общинско, кв.2, гр. *, приложено по делото. Същото е издадено при спазване изискващите се документи съгласно писмо № * г. на МРРБ, с което Министърът на регионалното развитие и благоустройството е дал конкретни указания и е приложил образци на Искане за регистриране на строежи от четвърта и пета категория. Във вида, в който се намирала при посещението на място за изготвяне на експертното заключение, вещото лице е приело, че сградата е в състояние да бъде експлоатирана съобразно предназначението си — като къща със самостоятелни стаи за гости и да посреща посетители.

От заключението на вещото лице, изготвило съдебно - счетоводната експертизата /том 10, л. 67 – л. 72 ДП/, се установява, че към момента на подаване на заявлението — 16.07.2009 г. и изготвяне на бизнес плана дружеството не е извършвало дейност, като след реализацията на проекта е било планирано да се занимава с развитието на туризма. „*“ ООД единствено разполагало с право на строеж на УПИ XII в квартал 2 по плана на гр. * с площ 382 кв.м. с данъчна оценка 3939.02 лв. Сумата била заведена по дебитата на сметка 201 – Земи в Оборотната Ведомост за периода към 31.12.2010 г. Съгласно Счетоводен баланс за 2009 г. „*“ ООД нямало парични средства по банкови сметки, нямало активи и пасиви, единственият актив бил 5 000 лева в касата му. Дружеството не извършвало дейност, нямало реализирани приходи и разходи. Дружеството имало открити общо три банкови сметки - първоначално в * АД, с IBAN: *, която била открита на 09.07.2009 г. и закрыта на 26.04.2010 г., в последствие две банкови сметки в „*“ ЕАД, с IBAN: * в EURO, открита на 04.05.2011 г. и закрыта на 13.06.2014 г. и с IBAN: * в лева, открита на 28.01.2011 г. Съгласно банково извлечение за периода 09.07.2009 г. - 19.02.2020 г. по сметката в * АД АД, с IBAN: * нямало постъпления, освен две захранвания - на 09.07.2009 г. от 3200 лв. и на 13.07.2009 г. от 600 лв. Крайното салдо към 13.07.2009 г. по сметката било 7,50 лв., към 31.07.2009 г. било 1,50 лв., а към 31.08.2009 г. било нула - до закриването на сметката. Вещото лице установило, че към 16.07.2009 г. дружеството „*“ ООД с ЕИК * не разполагало с налични средства - сумата от 574 310,71 лв. за осъществяване на инвестицията „Къща със самостоятелни стаи за гости „*“ гр. *, за която кандидатствало пред ДФ „*“, ОД гр. * по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятията“. При устното изслушване на вещото лице се установява, че към 2009 г. не е имало осчетоводени сключени договори за заем или за кредит, по които дори все

още да не е имало постъпления на суми, които да се водят за налични средства. Изложеното е и в съответствие с установените по делото факти, че договорите за кредит са сключени след подаване на заявката за кандидатстване по мярка 312. Заключение е съобразено и с писмените доказателства по разкритите банкови сметки и тяхното движение /том 10 ДП л.123 и сл./, както и на приложенията към инкриминираното Заявление за подпомагане относно финансовото състояние на дружеството, оборотни средства, активи и капитал, посочени и от свидетелката П., които се изисквали за прилагане при кандидатстване.

Въз основа на правилно установена фактическа обстановка, обоснован и законосъобразен е изводът на окръжния съд, че подсъдимата М. Г. Я. не е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 248А, ал. 5 вр. ал. 3 вр. ал. 2 от НК, поради което следва да бъде призната за невинна и оправдана по повдигнатото ѝ обвинение за това, че в периода от 16.07.2009 г. до 03.12.2012 г. в гр. * и гр. *, в качеството си на управляващ и представляващ търговско дружество „*“ ООД, с ЕИК *, е представила неверни сведения пред Държавен фонд „*“, ОД „*“ гр. * и пред Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерките за развитие на селските райони“, Отдел „*“ гр. * към ДФ „*“, вследствие на което е получила 371 520.84 лева – средства, принадлежащи на българската държава, с които се съфинансират проекти, финансирани със средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз – „*“, както следва:

- пред ДФ „*“, ОД „*“ гр. *, като кандидат по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони“, в Заявление за подпомагане № * от * г. за „Изграждане на къща със самостоятелни стаи за гости – *“ в гр. *, УПИ-ХП, в кв. 2 по плана на гр. *, ул. „*“ № *, в Раздел „Декларация“, на стр. 9, в т. 7 е декларирала, че има осигурени средства за извършване на инвестицията по проекта, която съгласно приложената таблица за допустимите инвестиции била в размер на 546 962.58 лева, въпреки че към датата на декларирането - 16.07.2009 г., представляваното и управлявано от нея дружество не е имало осигурени такива средства и

- пред Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерките за развитие на селските райони“, Отдел „*“ гр. * към Държавен фонд „*“, по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г. /ПРСР/, подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, в Заявка за плащане № * от * г., в Раздел „Г“ – Декларации, в т. 2, е декларирала, че е завършила цялата инвестиция, без същата да е завършена за изпълнение целите на мярката, като в действителност направените разходи не били за завършване на инвестицията, а за изграждане на къща за нейни лични нужди,

в нарушение на задължението да предостави такива, съгласно Наредба № 29/11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развиване на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г., за да получи средства, принадлежащи на българската държава, с които се съфинансират проекти, финансирани със средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз – „*“ и вследствие на това, на 03.12.2012 г., да е получила 371 520.84 лева – средства, принадлежащи на българската държава, с които се съфинансират проекти, финансирани със средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз – „*“, поради което и на основание чл. 304 от НПК следва да бъде оправдана по повдигнатото ѝ в този смисъл обвинение.

Неоснователно е възражението на прокурора, че подсъдимата е декларирала неверни данни при подаване на заявлението № * от * г. на стр. 9 в т. 7 в раздел „Декларации“, че има осигурени средства за извършване на инвестицията по проекта, тъй като към тази дата представляваното от нея дружество не е имало такива средства. Същото е било поддържано и пред окръжния съд и обосновано отхвърлено. В случая не е налице невярно деклариране. В Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развиване на микропредприятия“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2007 г. – 2013 г. липсва изискване за налични средства и капитал и то в размер на посочения такъв в количествено-стойностната сметка по предвидените СМР за изграждане на туристическия обект, част от Заявлението за подпомагане и бизнес плана. Условието за подпомагане на лицата, съгласно чл. 13, ал. 4 от Наредбата, е да нямат изискуеми задължения към ДФЗ, да не са в производство по несъстоятелност и по ликвидация, да нямат публични задължения към държавата,

В предоставените със Заявлението за подпомагане документи, сред които е Счетоводен баланс, Справка за дълготрайните активи на „*“ ООД, Отчет за приходите и разходите на същото към 31.12.2008 г. е видно, че същите са с нулеви стойности. Посочено е, че предприятието към 16.07.2009 г. има единствено дълготраен актив земя с покупна цена 3 929,02 лв. В приложената към заявлението Справка-декларация за приходите от продажби и видове дейности през предходната година са посочени приходи - 0,00 лв. В задължителния към документацията бизнес план, раздел III, Таблица 1, е посочено, че проектът ще бъде реализиран със 100% кредит и 0% собствени средства, както и че дружеството е регистрирано през 2008 г. и към настоящия момент не извършва дейност. Всички тези документи /том 12 от ДП/ са били проверени и прегледани от служителите на ОД „*“ гр. * и от ДФ „*“ гр.* и те са дали положително становище за тяхната изрядност и съответствие с предписаните нормативни изисквания за кандидатстване по мярка 312. Разплащателната агенция е упражнила правомощията си по чл. 27, ал. 1, т. 2, пр. 1 от наредбата като е одобрила заявлението за подпомагане, не

е намерила и основание за пълен или частичен отказ от финансиране по чл. 29, въпреки че от представените документи е било видно, че дружеството няма дейност, значим капитал и обороти, като е декларирано, че ще осъществи заданието със средства от кредит. Явно е, че за да бъде одобрено заявлението за подпомагане е било достатъчно да са осигурени средства за реализация на проекта, а не налични такива. Отделно от това, от показанията на свидетеля Л. Р. – директор на * в гр. * и гр.*, се установява, че едва след одобряването на кандидатите за предоставяне на безвъзмездната помощ и сключване на договора за подпомагане, банковите институции са предоставяли кредити по процесната мярка на заинтересованите лица за изпълнение на заложеното в договора /както е и в настоящия случай/, а не преди това. Следователно, след като няма изискване кандидатстващите по мярка 312 юридически лица да обосновават налични в момента средства, за да бъдат одобрени, подсъдимата не е извършила вмененото ѝ престъпно деклариране на 16.07.2009 г.

Неоснователно е и възражението на прокурора, че подсъдимата е извършила инкриминираното деяние, тъй като е представила неверни сведения пред Дирекция Оторизиране на плащанията, Отдел * гр. * към ДФЗ като в Заявка за плащане от 23.10.2012 г. в раздел Г – Декларации, е посочила, че е завършила цялата инвестиция, без същата да е завършена за изпълнение на целите на мярката, тъй като в действителност направените разходи не били за завършване на инвестицията, а за изграждане на къща за нейни лични нужди. Действително, съгласно чл. 39, ал. 1, т. 2 от Наредбата, Разплащателната агенция може да откаже изплащането на част или цялата помощ, когато установи несъответствие с целите, дейностите и изискванията, определени с наредбата. В случая е очевидно, че отклонение от изискванията на посочения текст Агенцията не е установила към онзи момент и е оторизирала плащането към „*“ ООД. От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че инвестицията е била завършена към момента на подаване на заявката за плащане и това е законовото изискване за осъществяване на подпомагането. В този смисъл са показанията на свидетелите П.Й. и В.Л., двамата служители в * – * при *, които са извършили документална проверка на представената от подсъдимата заявка за плащане, ведно с приложенията към нея. Фактът на завършване на инвестицията се потвърждава и от показанията на свидетелите Н.Н. и Р.Т., също служители на * – * – * при ДФЗ, осъществили посещение на място, което им било възложено, след като централното управление извършило „риск – анализ“ на документите по подадената заявка за плащане. Факт е също, че впоследствие къщата не е функционирала по предназначение, но нито едно от събраните по делото доказателства не водят на извода, че към инкриминираните дати подсъдимата е действала с цел да не използва къщата със самостоятелни стаи за гости „*“ за цели, различни от разписаните такива по мярка 312 и чл. 2 от Наредбата. Това се е случило в последващ момент след изграждането ѝ и полученото финансиране, поради причините, изложени

в обясненията на подсъдимата и показанията на свидетелите Я., Г. и Г.. Замисълът за изграждането на туристически обект и използването му за дейности по ЗТ към инкриминираните дати, освен от обясненията на подсъдимата и посочените свидетели се потвърждава и от заявеното от свидетелите М. и Н., че парцелът, в който е изградена къщата за гости, е бил собственост общо на семействата Я. и Г. и поради това те са искали да я използват за процесното начинание, в което общо да бъдат ангажирани, а професионално към дейностите в областта на туризма са били насочени именно свидетелите Г.. Доводът на прокурора, че подсъдимата изначално не е имала намерение да осъществи проекта за целите на програмата, защото била ангажирана като общопрактикуващ лекар, не може да бъде споделен. Действително тя е била заета в професионално отношение лице с натоварен работен график, но в Наредбата няма поставени условия за кандидатстване по мярката дейността да се извършва с личен труд от управителя на дружеството бенефициент. Достатъчно е било дружеството да наеме работещи лица в обекта, което е било отразено и в изготвени при кандидатстването за подпомагане бизнес план. Фактът, че обектът не е функционирал като къща за гости не е достатъчен да обоснове извода, че е изградена за лични нужди на подсъдимата, още повече, че събраните по делото доказателства безспорно установяват, че тя изобщо не е била използвана, нито от подсъдимата и семейството ѝ, нито от нейни близки. Отделен е въпросът, че дружеството е подавало ежегодни декларации по ЗМДТ и ЗТ в 5-годишния мониторингов период по чл. 43 от Наредбата, от които, макар да е било видно, че обектът не осъществява дейност по предназначение, последващ контрол не е бил провеждан. Могло е, при установяване на отклонение по чл. 43, ал. 1, т. 1 – 5 и в случаите на чл. 46 от Наредбата, Разплащателната агенция да поиска връщане на вече изплатените суми с лихвата. Междувпрочем, както е отбелязал и окръжният съд, това може да се поиска и понастоящем, доколкото е налице неизпълнение на договорното отношение по предоставената безвъзмездна помощ, но такива действия не са били предприемани, вкл. и след образуване на настоящото наказателно производство.

С оглед на изложеното, обосновано и законосъобразно окръжният съд е приел, че с действията си подсъдимата Я. не е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 248а, ал. 5 вр. ал. 3 вр. ал. 2 НК, поради което я е признал за невинна и оправдал по повдигнатото ѝ в този смисъл обвинение.

Правилен е изводът на окръжния съд, че, с оглед на така постановената оправдателна присъда, направените по делото разноси в хода на досъдебното и първоинстанционно производство следва да останат за сметка на държавата.

При извършената служебна проверка въззивният съд не констатира допуснати съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяната на присъдата и връщането на делото за ново разглеждане от друг

състав на окръжния съд или на прокурора.

Налице са основанията на чл. 190, ал. 1 НПК, поради което направените по делото разноси пред въззивната инстанция в размер на 120 лв. за възнаграждение на вещи лица, следва да останат за сметка на държавата.

С оглед на изложеното, протестът е неоснователен, а атакуваната с него присъда на окръжния съд следва да бъде потвърдена, поради което и на основание чл. 338 вр. чл. 334, т. 6 НПК Пловдивският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 260048/18.05.2021 г., постановена по НОХД № 991/2020 г. по описа на Пловдивския окръжен съд.

На основание чл. 190, ал. 1 НПК направените по делото разноси пред въззивната инстанция в размер на 120 /сто и двадесет/ лв. за възнаграждения на вещи лица, следва да останат за сметка на държавата.

Решението подлежи на протест и обжалване пред Върховния касационен съд в петнадесетдневен срок от получаване на съобщението за неговото изготвяне.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____